

О, Боже,
каква канара е обичта ми –
страховито надвесена,
едва я задържам с очите си,
за да не падне,
да не затрупа пътя ти, синко,
и обърка посоката.
На сърцето ти...

-
- © Божана Апостолова, автор, 2008
© Костадин Чонов, редактор, 2008
© Христо Гочев, художествено оформление, 2008
© Георги Гърдев, рисунки, 2008
© Издателска къща „Стигмати“, 2008
ISBN 978-954-336-050-5

Божана

Божана
Апостолова
*...едва я
задържавам*

поезия

МИГЪТ, В КОЙТО...

Обречена съм да живея –
сега,
само сега!
Защото Времето напред
не ми принадлежи,
тъй както
и Времето преди да се родя.
Здравей, поредна глътка въздух.

ИГРА

Детството ми гледа само напред.
Така му се пада!
Сега ще тупне слънцето пред очите му
и то ще затича
по футболното игрище на живота.

ЯЖ И МОЛЧИ!

Скърца гушата ми
като стара, ръждясала панта.
Звукът ѝ ме завръща там –
при немотията,
където супата от треволяци по двора
още дими и подканя
да взема лъжицата
и да сърбам,
да сърбам...

Ах, чорбата на мама –
с аромат на гуша,
ароматно живее във мене
и току ме завръща
там,
при смеха на сълзите ѝ,
при моето детство –
до супата, кръстена просто от мама:
„Яж и молчи!“

ТАКОВА ВРЕМЕ

Като че стана изведнџ:
свѣтѣт се срѣна пред очѣте нѣ.
Изтрѣщѣват грѣди,
рухѣват покрѣви
и се показѣ изцѣклѣно,
посѣнѣло от болѣка небѣ.
В останѣките
на изѣорубѣните гуши на кѣщѣте
се блѣсѣкат хора.
Писѣцѣте им
оглушѣват бучѣнето
на порѣднѣия земѣтрѣс.
Пластовѣте се размѣстѣват.
Разлѣоляната земѣ издѣишѣва
сѣсѣреци жлѣч
от зѣйнаѣи ями.

8 _ 9

Това е последната ѝ милост –
готови гробове
подир нащърбения ни
живот.

Комай е време
поне тя
да започне на чисто.

ИГРА НА ШАХ

Ти, който познаваш устните ми
и възнеш в пропаст от взаимност,
излез от себе си и виж:
играта продължава.
Съставните ѝ части
се тресат в безмълвие,
внушавайки:
илюзията за победа не е храна за всеки.
А офицерът ми препуска, пресичайки
по няколко квадрата наведнъж,
годето конят му умря трагично.
И любопитството ми ненадейно
е заровено.

10 _ 11

О, Господи,
играта ни е низ от страховете,
а смисълът ѝ е заключен
в капана на страстта.
Догето най-накрая
една случайно оцеляла твоя пешка
ми каже: „Мам!“

КАТО ЧЕ ЛИ...

Отникъде нищо...
И изведнъж на небето –
татко сред стаго
бели облаци.

ЖЕСТОКО ЛЯТО

Остатъците от живота си
жената мъкнеше във плетен кош.
Под тежестта му
и под слънцето оголено
на старостта езикът я смаляваше
и тя се сливаше със часовете.
Зъбът на болката
в уплашеното ѝ лице съзирам.
Очите ми не искат да си тръгнат
от ребуса на врязаните бръчки,
които с ласкаво безмълвие ме водят
нататък – към презръдката на мама.

ДНЕС, 17 ЮЛИ 2006

Побеляха косите ми, сине.
Годините ми се протриха от носене,
а се катерят все още нагоре.
С едната си ръка вече докосвам небето,
а с другата се стискам за тебе.
О, Боже,
каква канара е обичта ми –
страховито нагвесена,
едва я задържам с очите си,
за да не падне,
да не затрупа пътя ти, синко,
и обърка посоката.
На сърцето ти...

НА ТЕБЕ, ЧОНСКИ

Ако не те бях срещнала,
сигурно нямаше да бъда същата.
Нямаше да усетя Вкуса на жаждата,
заседнала като пясък в гърлото ми.
Нямаше да извървя пътя до извора
и да се напия с живот...

3 юни 2007

СЪДЪРЖАНИЕ

Мизът, в който...	5
Игра	6
Яж и мълчи!	7
Такова време	8
Игра на шах	10
Като че ли...	12
Жестоко лято	13
Днес, 17 юли 2006	14
На тебе, Чонски	15
Почти библейско	17
Успение	18
Ще обхождам бреговете	19
Погледни ме внимателно	20
И с твоя помощ	21
Пригответи свещта	22
Доброволно	23
Кога ли...	24
Повторно запознаване	25
В края на нощта	26
Не е грип	27
Толкова малко ми трябва	28
Пътуване към мястото	30
Сълаза назаем	31
Ама че маратон...	32
Завивка за лека нощ	33
Под кръста	34
Изпитание	35

Невъзможно, но...	36
Празник	37
C'est la vie	38
Поетична вечер	40
Ще къпя котката	42
Романс	43
Монолог на една наркоманка	44
Неизбежни дървояди	46
Очи в очи	48
Есенно	49
Без изход	50
Наздраве	51
Няма да мина без частни уроци	52
Очакване	53
Без отговор	54
Случва се	55
Дано	56
Не искам рестото	58
Внезапно пред иконата	59
Състезание по скул	61
Обладаване	62
А няма никой	63
Не става и за кучета	64
Като дете съм	65
Пътуване към дъжда	66
Преди срещата	67
Руска рулетка	68

Божана Апостолова
ЕДВА Я ЗАДЪРЖАМ
Стихотворения

Българска
Първо издание

Редактор: *Костадин Чонов*
Художествено оформление: *Христо Гочев*
Рисунки: *Георги Гърдев*
Коректор: *Цвета Иванова*

Формат 60/90/16
Печатни коли 4.5

Предпечатна подготовка:
„Студио Стандарт“ ЕООД, тел. 032/60 90 50

Печат:
Полиграфически комплекс „Жанет 45“, тел. 032/60 90 90

Издателска къща „Стигмати“, тел. 02/952 56 34

ISBN 978-954-336-050-5